

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์ ดร.กรรมด ทองธรรมชาติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๖๓/๒๕๔๖

วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๖

เรื่อง นายทะเบียนพระครการเมืองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพระครไทยมหารัฐ

นายทะเบียนพระครการเมือง (ผู้ร้อง) มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ยื่นคำร้องต่อ ศาลรัฐธรรมนูญ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพระครไทยมหารัฐ เนื่องจากพระครไทยมหารัฐ ซึ่งได้รับ ขาดแห้งการจัดตั้งเป็นพระครการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๓ และเป็นพระครการเมืองที่จัดตั้ง ขึ้นมากกว่าเก้าสิบวันนับจนถึงวันสิบปี พ.ศ. ๒๕๔๓ แต่หัวหน้าพระครไทยมหารัฐไม่ได้จัดทำรายงาน การดำเนินกิจการของพระครในรอบปี พ.ศ. ๒๕๔๓ แจ้งให้นายทะเบียนพระครการเมืองทราบภายใน เดือนมีนาคม ๒๕๔๔ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๕ จึงเป็นเหตุให้ยุบพระครการเมืองได้ตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕)

ศาลรัฐธรรมนูญในคราวประชุม เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๖ มีมติให้รับคำร้องของ นายทะเบียนพระครการเมืองไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญ ๑ ข้อ ๑๐ และให้รับไว้พิจารณา วินิจฉัยต่อไป ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ (๑๓ คน) และส่งสำเนาคำร้องให้พระครไทยมหารัฐเพื่อยื่น คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ซึ่งนายคณิน บุญสุวรรณ หัวหน้าพระครไทยมหารัฐ (ผู้ถูกร้อง) ยื่นคำชี้แจง แก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๖ ต่อศาลรัฐธรรมนูญ สรุปได้ดังนี้

๑. คำร้องของนายทะเบียนพระครการเมืองที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพระครไทยมหารัฐ นั้น ถือเป็นการลงโทษพระครการเมืองที่เกินกว่าเหตุ ขัดต่อหลักการพื้นฐานของการปกครองระบอบ ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข "ไม่เป็นการส่งเสริมสนับสนุนระบบพระครการเมืองตาม เจตนาرمณ์ของรัฐธรรมนูญ และขัดต่อเจตนาرمณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๖๓ ทั้งยัง ไม่สอดคล้องกับเจตนาرمณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒๙ (๑) และ (๒)

๒. พระครไทยมหารัฐได้รับจดแจ้งเป็นพระครการเมือง เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๓ ไม่เคย ดำเนินการใดที่เป็นปฏิปักษ์ต่อหลักการพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข อันเป็นความผิดของพระครการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ จึงมองไม่เห็นเหตุ ที่จะนำໄປอ้างในการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งยุบพระครไทยมหารัฐได้

๓. กรณีการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการปกครองเมือง ๑ อันเป็นความผิดตามที่ผู้รองอ้างนั้น ผู้ถูกร้องในฐานะหัวหน้าพรrok หรือแม้แต่เจ้าหน้าที่พรrokไม่เคยได้รับหนังสือเดือนตามที่ผู้รองอ้างผ่านสื่อมวลชน และไม่เคยได้รับแจ้งให้ไปชี้แจงก่อนมีการส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา ในทางกลับกัน เมื่อเจ้าหน้าที่พรrokได้ติดต่อสอบถามเจ้าหน้าที่ของ กกต. ก็ได้รับคำตอบว่า พรrokไทยมหารัฐได้รับการจัดตั้ง (ในวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๓) ยังไม่ถึง ๕๐ วัน นับถ้วนสืบไปปฎิทิน แม้แต่รองผู้อำนวยการสำนักกิจการพรrokการเมืองและการออกเสียงประชามติ (นายสุเทพ พรมวาก) ก็ยังไม่มีความชัดเจนในเรื่องนี้ ทั้งยังแนะนำให้พรrok ๑ ยื่นรายงานการดำเนินกิจการของพรrok เมื่อพ้นกำหนดเวลาไปแล้ว ทั้งๆ ที่ข้อเท็จจริง รายงานดังกล่าว พรrok ๑ ได้จัดทำไว้เกือบจะเสร็จสมบูรณ์แล้ว ประมาณปลายเดือนมกราคม ๒๕๔๔ และในการประชุมใหญ่สามัญของพรrok เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๔ ยังได้มีการรับรองรายงานดังกล่าวด้วย เพียงแต่ไม่ได้จัดส่งให้ผู้รอง เนื่องจากความเข้าใจดังกล่าวข้างต้น ต่อมาเมื่อได้รับคำแนะนำจากนายสุเทพ พรมวาก ประกอบกับเจ้าหน้าที่คนหนึ่งของ กกต. โตรศพท์แจ้งแก่เจ้าหน้าที่พรrok ขณะอยู่ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ที่จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ให้ส่งรายงานการดำเนินกิจการของพรrok ต่อ กกต. พรrok ๑ จึงได้จัดทำรายงานฯ ให้สมบูรณ์ และส่งให้ กกต. เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔

ผู้ถูกร้องอ้างด้วยว่า การที่ผู้รองเสนอขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรrokไทยมหารัฐนั้น จะมีผลทำให้หัวหน้าพรrokและกรรมการบริหารพรrokทุกคนหมดอนาคตที่จะไปจัดตั้งพรrokการเมืองใหม่ หรือเป็นกรรมการบริหารพรrokการเมืองอื่น น่าจะขัดต่อเจตนาرمณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๗ ซึ่งบัญญัติให้บุคคลมีเสรีภาพในการจัดตั้งพรrokการเมือง เพื่อสร้างเจตนาرمณ์ทางการเมืองของประชาชน ในขณะที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒๙ (๑) เปิดโอกาสให้บุคคลตั้งแต่สิบห้าคนขึ้นไปมีสิทธิจัดแจ้งการจัดตั้งพรrokการเมือง เพื่อดำเนินกิจกรรมทางการเมือง รวมทั้งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ ก็เกือบจะปิดกั้นการลงโทษพรrokการเมืองโดยการสั่งให้ยุบพรrokการเมือง

นอกจากนั้น ผู้ถูกร้องยังได้กล่าวเสริมอีกว่า นับแต่ได้ยื่นขอจดแจ้งจัดตั้งเป็นพรrokการเมืองเป็นต้นมา พรrokไทยมหารัฐได้ดำเนินกิจการสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและกฎหมายมาตราดัง ได้จัดตั้งสาขาพรrok ครอบคลุมตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ได้จัดตั้งงบการเงินและการยื่นแสดงรายการค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด อีกทั้งยังมีโครงการทางการเมืองอีกหลายโครงการที่พรrok ๑ กำลังจะดำเนินการเพื่อสนองแนวทางปฏิรูปการเมืองตามรัฐธรรมนูญ หากพรrok ๑ ต้องถูกยุบจะไม่เป็นประโยชน์ต่อฝ่ายใด

ความล่าช้าในการส่งรายงานการดำเนินกิจการของพระรค ไม่อาจไทยว่าเป็นความผิดของพระรค แต่ฝ่ายเดียว เพราะเจ้าหน้าที่ของ กกต. เป็นผู้ให้คำแนะนำและตีความ มาตรา ๓๕ ในทำนองว่า พระรคไทยมหารัฐเพิ่งได้รับการจัดตั้งเรียบร้อยภายหลังจากที่ได้จัดตั้งสาขาพระรคครบสี่ภาค คือ ประมาณกลางเดือนธันวาคม ๒๕๔๓ ซึ่งไม่ถึง ๕๐ วัน เมื่อนับถึงวันสืบปีปฏิทิน จึงได้รับการยกเว้นไม่ต้องส่งรายงานฯ แต่ในที่สุดพระรคฯ ก็ได้ตัดสินใจส่งรายงานฯ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔ หากเจ้าหน้าที่ของ กกต. มีความพร้อมและชัดเจนในข้อกฎหมายมากกว่านี้ มีบุคลากรมากพอที่จะสามารถเอาใจใส่ดูแล และติดตามพระรคการเมืองได้มากกว่านี้ เหตุการณ์ที่จะเป็นไทยต่อพระรคการเมืองที่จัดตั้งใหม่คงจะไม่เกิดขึ้น สำหรับจดหมายเตือนที่ กกต. มากอ้างว่ามีการส่งอยู่ตลอดนั้น พระรคฯ ไม่เคยได้รับแม้แต่ฉบับเดียว แม้ว่าก่อนหน้านั้น เมื่อนายแสง บุญมี ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการสนับสนุนของ กกต. พร้อมทั้ง นายพงษ์พัชร์ สายชั้งทอง พนักงาน กกต. ไปตรวจเยี่ยมพระรคไทยมหารัฐและตรวจสอบทะเบียนสมาชิกพระรค เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๔ แต่ก็มิได้กล่าวเตือนหรืออ่ยถึงเรื่องดังกล่าวแต่ประการใด

เนื่องจากบทลงโทษกรณีกระทำความผิดตามมาตรา ๓๕ นั้น ค่อนข้างรุนแรงมาก คือ มีทั้งสั่งให้หยุดพระรค ห้ามมิให้หัวหน้าพระรคและกรรมการบริหารพระรคไปจัดตั้งพระรคใหม่ หรือเป็นกรรมการบริหารพระรคอีน รวมทั้งหัวหน้าพระรคถูกปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทด้วย ผู้ถูกร้องจึงเสนอว่า กกต. ควรออกระเบียบและกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ไว้ด้วย เพื่อมิให้มีการเลือกปฏิบัติ เพิกเฉย ละเว้น หรือกลั่นแกล้งพระรคการเมืองเล็กๆ ได้ พระรคจึงปฏิเสธข้อกล่าวหาของผู้ร้องโดยอ้างว่าพระรคฯ ขาดเจตนาในการกระทำความผิด เนื่องจากไม่มีเหตุจูงใจใดๆ ที่จะทำให้พระรคต้องกระทำความผิดตาม มาตรา ๓๕ ได้ เพราะเห็นได้จากคำให้การของพยานซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่พระรค จำนวน ๓ คน รวมทั้ง เอกสารรายงานผลการดำเนินการที่เสนอต่อที่ประชุมใหญ่สามัญ เพื่อพิจารณาบอร์ด เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๔ แสดงว่า พระรคไทยมหารัฐมิได้นิ่งนอนใจในการจะปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และได้ใช้ ความพยายามแล้วในอันที่จะได้รับทราบความชัดเจนของข้อกฎหมาย และด้วยเหตุที่ความต้องทัยของ มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระรคการเมืองฯ ระบุว่า พระรคการเมือง ที่จัดตั้งขึ้นยังไม่ถึงเก้าสิบวันนับจนถึงวันสืบปีปฏิทิน ไม่ต้องส่งรายงานการดำเนินกิจการในรอบปีที่ผ่านมา ทำให้เจ้าหน้าที่ของพระรคเข้าใจว่า พระรคไทยมหารัฐซึ่งเพิ่งจัดตั้งสาขาพระรคครบสี่ภาคตามกฎหมาย เมื่อประมาณกลางเดือนธันวาคม ๒๕๔๓ ได้รับการยกเว้นด้วย ซึ่งตรงกับความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ กกต. บางคนที่ยืนยันกับเจ้าหน้าที่ของพระรคว่า พระรคไทยมหารัฐไม่ได้อยู่ในบัญชีรายชื่อพระรคที่ต้องส่งรายงานฯ

ผู้ถูกร้องพยายามขอความเห็นใจจากศาลรัฐธรรมนูญ ว่าผู้ถูกร้องเพิ่งสมัครเป็นสมาชิกพระรคไทยมหารัฐ และได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าพระรค เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๓ หลังจากนั้นก็ต้อง

รับการะหนักในการอำนวยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพาะพระราชได้ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งแบบบัญชีรายชื่อ และแบบแบ่งเขต ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด รวมกันเกือบ ๑๐๐ คน จึงเป็นการคุกคามและสับสน ประกอบกับกรรมการบริหารพรรคคนอื่นๆ และเจ้าหน้าที่ของพรรค ยังไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ กว่าจะทราบแน่ชัดว่า พรรค ๑ มีหน้าที่ต้องส่งรายงานฯ ก็เกินกำหนดเวลาที่จะต้องส่งแล้ว ทั้งๆ ที่ข้อเท็จจริงรายงานดังกล่าวมีอยู่แล้ว แต่ยังไม่ได้ส่งด้วยความเข้าใจผิด ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น

ด้วยเหตุผลหลายประการดังกล่าว ผู้ถูกร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยให้ยกคำร้องของนายทะเบียนพรรคการเมือง เพาะพระราชผู้ถูกร้องไม่มีเจตนากระทำพิดกฎหมายตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง ประกอบกับข้อเท็จจริง ผู้ถูกร้องก็มิได้เพิกเฉยและได้พยายามดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายมาตลอด นอกจากนั้น มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) และมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ผู้ร้องใช้อ้างในการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพระราชผู้ถูกร้อง นอกจากจะไม่สอดคล้องและรองรับบทมาตราได้ฯ ของรัฐธรรมนูญแล้ว ยังเป็นการจำกัดและลิดรอนเสรีภาพของบุคคล ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๓ ด้วย จึงไม่ชอบด้วยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญ ในคราวประชุม เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ มีคำสั่งให้รับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องและรวมไว้ในสำนวน พร้อมทั้งให้ส่งสำเนาคำชี้แจงให้ผู้ร้องทราบด้วย หลังจากนั้น นายคณิน บุญสุวรรณ หัวหน้าพรรคไทยมหารัฐ ผู้ถูกร้อง ยื่นคำร้องเพิ่มเติม ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญเรียกผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ร้องและผู้ถูกร้องมาสอบสวน รวม ๖ ราย คือ

๑. นายสุเทพ พรมวาก รองผู้อำนวยการสำนักกิจการพรรคการเมืองและการออกเสียงประชามติ
๒. นางสาวนภร กนกเชียรชนา เจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาพรรคการเมืองและการออกเสียงประชามติ
๓. นางชนพร ปราวิต เจ้าหน้าที่บัญชีและการเงิน ซึ่งเคยเป็นลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
๔. นายสาภล ศรีเดชาสุขแสง เลขาธิการพรรคไทยมหารัฐ
๕. นางสาวสุพร วงศ์คุณสิน เหรัญญิกพรรคไทยมหารัฐ
๖. นายวิทัญญู ชัยจำรงค์ เจ้าหน้าที่พรรคไทยมหารัฐ

ศาลรัฐธรรมนูญ ในคราวประชุม เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ มีคำสั่งให้รับคำฟ้องแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ของผู้ถูกร้องรวมไว้ในจำนวน ๘๙ ข้อ ดังนี้ ให้รับคำฟ้องเพิ่มเติมต่อศาลรัฐธรรมนูญ สารปีได้ดังนี้

๑. ประเด็นที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า คำร้องของผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้อง เป็นการลงโทษเกินกว่าเหตุ นั้น กรณีเป็นเพียงการดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

๒. ประเด็นที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า ไม่เคยได้รับหนังสือแจ้งเตือนหรือให้ชี้แจงก่อนมีปัญหาการตีความ มาตรา ๓๕ ว่า พรรครักษาได้รับจัดตั้ง (ในวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๓) ยังไม่ถึง ๕๐ วันนับถ้วนวันถัดไป แม้แต่นายสุเทพ พรหมวงศ์ รองผู้อำนวยการสำนักกิจการพรรคการเมืองฯ ก็ยังไม่มีความชัดเจนในเรื่องนี้ นายแสวง บุญมี ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการสนับสนุน ตรวจสอบทะเบียนสมาชิกแล้วก็ไม่ได้เตือนหรืออธิบาย และนางสาวนภัสราษฎร์ วนะเสนา ผู้อำนวยการสำนักงาน แจ้งว่าพรรครักษาไม่มีชื่อในบัญชีต้องรายงานนั้น นายทะเบียนพรรครักษา เมื่อชี้แจงว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ปฏิบัติงาน เพื่อให้พรรครักษา เมื่อดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรครักษา เมือง เป็นขั้นตอนโดยสรุป ดังนี้

(๑) ในขั้นจัดตั้งพรรครักษา เมื่อนายทะเบียนพรรครักษา เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๓ แล้ว ได้แจ้งให้พรรครักษาไว้ในทะเบียนพรรครักษา เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๓ แล้ว ได้แจ้งให้พรรครักษาไว้ในทะเบียนพรรครักษา และจัดส่งคู่มือการปฏิบัติงานของพรรครักษา เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๓ เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติงาน ในคู่มือดังกล่าวมีวิธีการในการจัดทำรายงานการดำเนินกิจกรรมของพรรครักษา เมือง พร้อมทั้งบทกำหนดโทษ ไว้อย่างชัดเจน

(๒) ในการควบคุม ตรวจสอบการดำเนินการของพรรครักษา เมือง และปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมาย ได้ดำเนินการสร้างความรู้ความเข้าใจในบทบัญญัติของกฎหมายว่ามีความจำเป็นและสำคัญยิ่ง ต่อการดำเนินกิจกรรมของพรรครักษา เมือง เนื่องจากมีบทกำหนดโทษทางอาญารวมถึงการยุบพรรครักษาด้วย จึงได้จัดให้มีโครงการต่างๆ เพื่อให้คำแนะนำและพัฒนาบุคลากรของพรรครักษา เมืองเป็นประจำทุกปี โดยจัดสัมมนา ฝึกอบรม และพบปะบุคคลของพรรครักษา เมืองอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งการให้คำแนะนำแก่เจ้าหน้าที่ของพรรครักษา เมืองต่างๆ ทางโทรศัพท์ และผู้ไปติดต่อที่สำนักงานหรือทางโทรศัพท์อยู่เป็นประจำ

(๓) ในคราวประชุมผู้อำนวยการพรรครักษา เมือง ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ที่อาคารชินวัตร ๓ ซึ่งมีพรรครักษา เป็นเจ้าภาพ ได้มีการแจ้งเตือนให้ที่ประชุมทราบว่า

พรรคการเมืองที่จัดตั้งขึ้นไม่น้อยกว่า ๕๐ วัน นับถึงวันสิ้นปีปฏิทิน หัวหน้าพรรคการเมืองจะต้องรายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมาให้ถูกต้องตามความเป็นจริง ตามวิธีการที่นายทะเบียนกำหนด และแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายใต้เดือนมีนาคมของทุกปี เพื่อประกาศให้สาธารณชนทราบ ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ แต่เมื่อข้อสังเกตว่า ในคราวประชุมผู้อำนวยการพรรคการเมืองดังกล่าว รวมทั้งครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๓ พระคไทยมหารัฐไม่ส่งผู้แทนพรรคเข้าประชุมแต่อย่างใด ทั้ง ๆ ที่ได้รับหนังสือเชิญประชุมแล้ว

(๔) กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง มาตรา ๓๕ ได้บัญญัติไว้ชัดเจน ให้ยกเว้นสำหรับพรรคการเมืองที่จัดตั้งขึ้นยังไม่ถึงเก้าสิบวันนับถึงวันสิ้นปีปฏิทิน แต่ตามข้อเท็จจริง พระคไทยมหารัฐได้รับการจัดตั้ง ในวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๓ ดังนั้น จะอ้างตามความเข้าใจของเจ้าหน้าที่พรรค ซึ่งตีความว่า ได้รับจัดตั้งในวันที่มีสาขาวรนสีภาก ตามมาตรา ๒๕ คือ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๓ ย่อมขัดกับกฎหมาย เพราะเป็นคนละกรณีและคนละขั้นตอนกัน โดยกรณีตามมาตรา ๒๕ เป็นกำหนดระยะเวลาให้พรรคการเมืองดำเนินการให้มีจำนวนสมาชิกและสาขาวรคภายใน ๑๙๐ วัน นับแต่วันรับจัดแจ้งการจัดตั้ง ซึ่งหากไม่ดำเนินการ ก็เป็นเหตุให้บุพพรรคการเมืองได้ออกเหตุหนึ่ง

ในระหว่างการสัมมนาผู้บริหารพรรคการเมือง เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๔ ซึ่งพ้นกำหนดเวลาของการรายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองแล้ว มีเจ้าหน้าที่ของพระคไทยมหารัฐ ได้สอบถาม นายสุเทพ พรหมวงศ์ ในเรื่องดังกล่าว นายสุเทพฯ จึงได้ชี้แจงให้เจ้าหน้าที่พรรคเข้าใจ ทำให้พระคไทยมหารัฐส่งรายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองต่อนายทะเบียน ซึ่งจากการตรวจสอบเอกสารรายงานการดำเนินกิจการของพระคไทยมหารัฐ ฉบับลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๔ มีข้อสังเกตว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับเอกสารดังกล่าว ในวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔ หลังจากวันจัดทำรายงาน ถึง ๑ เดือนเศษ

(๕) กรณีที่อ้างว่า ได้ติดต่อกันนางสาวนกยศ ณกนกเสียรชนา พนักงานสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ว่า พระคไทยมหารัฐไม่มีชื่อออยู่ในบัญชีที่ต้องส่งรายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง ตามมาตรา ๓๕ นั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๕ บัญญัติไว้ชัดเจนว่า ให้หัวหน้าพรรคการเมืองจัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองฯ แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายใต้เดือนมีนาคมของทุกปี เพื่อประกาศให้สาธารณชนทราบ เว้นแต่พรรคการเมืองที่จัดตั้งขึ้นยังไม่ถึงเก้าสิบวันนับจนถึงวันสิ้นปีปฏิทิน พรรคการเมือง จะปฏิเสธว่าไม่รู้ เพื่อปัดความรับผิดไม่ได้

(๖) กรณีที่อ้างว่า นายแสวง บุญมี ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการสนับสนุนและพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งออกไปตรวจทะเบียนพรครการเมือง แล้วไม่ได้แนะนำในเรื่องนี้นั้น การติดตามการจัดทำทะเบียนสมาชิกพรครการเมือง และการรับสมัครสมาชิกพรคร ตามมาตรา ๓๕ เป็นคนละกรณีกับการรายงานการดำเนินกิจการ ตามมาตรา ๓๕ และเจ้าหน้าที่ของพรครก็ไม่ได้ปรึกษาหารือหรือสอบถามปัญหาเกี่ยวกับกรณีตามมาตรา ๓๕

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญรับข้อความในคำร้อง และเอกสารประกอบ รวมไว้ในจำนวนเพื่อพิจารณาในวินัยต่อไป ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญ ในคราวประชุม เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๕ มีคำสั่งให้รับคำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้ร้อง รวมไว้ในจำนวน

ต่อมาปรากฏว่า นายคณิน บุญสุวรรณ ซึ่งลาออกจากสมาชิกพรครไทยมหารัฐแล้ว และทำให้พ้นจากตำแหน่งหัวหน้าพรครไทยมหารัฐด้วย ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๕ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๕ ถึงประธานศาลรัฐธรรมนูญ ได้ความสรุปว่า นายคณินฯ ได้ทำหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๕ ว่า นายทะเบียนพรครการเมืองใช้อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันเป็นการละเมิด “เสรีภาพ” ของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ ขอให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาพิจารณาเพื่อส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ข้อความในมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) มาตรา ๖๕ วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๖๕ และมาตรา ๙๐ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๕ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๖๓ รวมทั้งไม่สอดคล้องกับแนวทางในการจัดทำกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรครการเมืองที่บัญญัติไว้ในบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๒๙ (๑) และ (๒) ของรัฐธรรมนูญด้วย

ในการนี้ นายคณินฯ ได้ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญรองการวินิจฉัยกรณีนายทะเบียนพรครการเมืองขอให้มีคำสั่งยุบพรครไทยมหารัฐไว้ก่อน จนกว่าผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะได้พิจารณาและส่งความเห็นมายังศาลรัฐธรรมนูญแล้ว ซึ่งเลขานุการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ได้แจ้งเรื่องดังกล่าวต่อที่ประชุมคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญเพื่อทราบ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

พิจารณาแล้ว เห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคำร้องและคำร้องเพิ่มเติมของนายทะเบียนพรครการเมืองตลอดจนคำชี้แจงและคำชี้แจงเพิ่มเติม รวมทั้งคำเบิกความของเจ้าหน้าที่ของพรครไทยมหารัฐมีเพียงพอที่จะวินิจฉัยได้ว่า พรครไทยมหารัฐไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามข้อกล่าวหาในคำร้องของนายทะเบียนพรครการเมืองหรือไม่ โดยไม่ต้องรอคำร้องของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา นอกจากนั้น แม้ศาลรัฐธรรมนูญจะได้มีคำสั่ง

เรียกบุคคลต่างๆ ที่เป็นเจ้าหน้าที่พระคริไทยมหารัฐ และเจ้าหน้าที่ของ กกต. ตามที่พระคริไทยมหารัฐ ผู้ถูกร้องต้องการมาเบิกความต่อศาลรัฐธรรมนูญในราโองอกนั่งพิจารณาคดี เมื่อวันที่ ๑๒ และ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ แต่คำชี้แจงของบุคคลดังกล่าว คือ นางสาววนิดา หงษ์วิวัฒน์ เลขานุการพระคริฯ นางชนพร ปราวิต เหรัญญิกพระคริฯ นายสากล ศรีเดชสุขแสง อธิบดีเลขานุการพระคริฯ และนางสาวสุพร วงศ์คุณสิน อธิบดีเหรัญญิกพระคริฯ ก็ไม่ได้ให้หลักฐานและข้อเท็จจริงหักล้างข้อกล่าวหาของนายทะเบียน พระคริการเมืองที่ว่า หัวหน้าพระคริไทยมหารัฐไม่ได้จัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพระคริไทยมหารัฐประจำปี ๒๕๔๓ ให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๔ อันเป็นการละเมิด มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระคริการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงต้องถือว่ามีกรณีที่เป็นเหตุให้ยุบพระคริไทยมหารัฐตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระคริการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้ และศาลรัฐธรรมนูญ มีอำนาจที่จะสั่งยุบพระคริไทยมหารัฐได้ตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัย ตามคำร้องของนายทะเบียนพระคริการเมืองแล้วหลายกรณี เช่น คำวินิจฉัยที่ ๒๖/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๔ และคำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๕ เป็นต้น โดยในคำวินิจฉัยที่ ๒๖/๒๕๔๔ วินิจฉัยให้ยุบพระคริพิทักษ์ไทย เนื่องจากหัวหน้าพระคริพิทักษ์ไทย ไม่ได้จัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพระคริในรอบปี พ.ศ. ๒๕๔๓ แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในเดือนมีนาคม ๒๕๔๔ และในคำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๔๕ วินิจฉัยให้ยุบพระคริพิทักษ์ไทย เนื่องจากหัวหน้า พระคริพิทักษ์ไทยส่งรายงานการดำเนินกิจการของพระคริตามวิธีที่นายทะเบียนกำหนด (แบบ ท.พ. ๙) เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ซึ่งเลยกำหนดเวลาตามกฎหมายแล้ว แม้ผู้ถูกร้องจะต่อสู้ว่า เข้าใจโดยสุจริตว่าได้ยื่นแบบรายงานดังกล่าวตามกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๓๕ แล้วก็ตาม

ดังนั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามข้อกฎหมายนั้น พระคริการเมืองที่ได้รับจดแจ้งการจัดตั้งเป็น พระคริการเมืองจากนายทะเบียนพระคริการเมืองย่อมเป็นพระคริการเมืองที่สมบูรณ์ เป็นนิติบุคคลและมี หน้าที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระคริการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ตั้งแต่ วันที่ได้รับจดแจ้ง มิใช่นับแต่วันที่มีการจัดตั้งสาขาพระคริการเมืองครบสี่ภาคตามที่พระคริไทยมหารัฐอ้าง และเมื่อพระคริไทยมหารัฐ เป็นพระคริการเมืองครบ ๕๐ วัน ก่อนสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๔๓ หัวหน้าพระคริ จึงมีหน้าที่ต้องจัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพระคริในรอบปี ๒๕๔๓ ส่งให้นายทะเบียนพระคริการเมือง ทราบ ภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๔ ดังนั้น แม้พระคริไทยมหารัฐจะอ้างว่ามีกิจกรรมเกี่ยวกับ การเลือกตั้งในต้นเดือนมกราคม ๒๕๔๔ แต่พระคริเมืองนั้นถึงสิ้นเดือนมีนาคม ๒๕๔๔ ในการจัดทำ รายงานดังกล่าวได้

นอกจากนั้น การที่หัวหน้าพรรค.ไทยมหารัฐยอมรับในคำชี้แจง ที่ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของพรรค.ไทยมหารัฐได้ให้การยอมรับต่อศาลรัฐธรรมนูญว่า พรรค.ได้จัดเตรียมทำรายงานดังกล่าวไว้แล้ว แต่ไม่ได้ยื่นรายงานดังกล่าวให้นายทะเบียนพรรค.เมือง ก咽ในกำหนดเวลา เพราะได้รับคำแนะนำจากนางสาวนภยร.ฯ เจ้าหน้าที่ของ กกต. ว่าไม่ต้องยื่นรายงานดังกล่าว เพราะพรรค.ไทยมหารัฐ ไม่มีชื่อยื่นบัญชีของ กกต. เกี่ยวกับพรรค.เมืองที่ต้องยื่นรายงานดังกล่าวภายในเดือนมีนาคม ๒๕๔๕ ซึ่งนางสาวนภยร.ฯ ปฏิเสธว่าไม่เคยแนะนำเช่นนั้น แสดงว่า พรรค.ไทยมหารัฐถึงหน้าที่ของหัวหน้าพรรค.เมืองตามมาตรา ๓๕ ดังนั้น ข้ออ้างของพรรค.ไทยมหารัฐที่ว่า พรรค.ได้รับคำแนะนำที่ไม่ถูกต้องจากเจ้าหน้าที่ของ กกต. จึงฟังไม่เขื่น

พิจารณาแล้ว เห็นว่ามีเหตุตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) เกิดขึ้นกับพรรค.ไทยมหารัฐแล้ว กรณีหัวหน้าพรรค.ไทยมหารัฐ ไม่จัดทำรายงานการดำเนินกิจการของพรรค.ในรอบปี ๒๕๔๓ ยื่นต่อนายทะเบียนพรรค.เมือง ก咽ในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๕ ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรค.เมือง พ.ศ. ๒๕๔๑

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้สั่งยุบพรรค.ไทยมหารัฐตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรค.เมือง พ.ศ. ๒๕๔๑

ศาสตราจารย์ ดร. grammal ทองธรรมชาติ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ